

986

שבט תשע"ה

אור הזוהר

שאלות ותשובות בבית דין של מעלה

חלק ט חלק 14

ספר הזוהר הקדוש

לתנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

כְּשֶׁהִנֵּךְ מְקַדֵּישׁ דְּקָה בְּלִבְךָ לְלַמּוּד דְּף זֹהַר
וּמְצַטְרֵף לְ-250,000 לִזְמַנֵּי הַהַרְרָה הַקְּדוּשׁ
נִחְשָׁב כְּאִלוּ אֵתָהּ מְסִיִּים 250,000
פְּעָמִים כֹּל סֵפֶר הַהַרְרָה!!!

עַל כֵּן כָּל אֲדָמוּ"ר, רֹאשׁ יְשִׁיבָה, רַב עֵיר,
רַב שְׂכוּנָה, רַב בֵּית מִדְרָשׁ, מְגִיד שְׁעוֹר שֶׁל
דְּף הַיּוֹמִי, מְלַמֵּד, יִקַּח בְּחֻשְׁבוֹן אֵיזָה נַחַת
רוּחַ הוּא יִכּוֹל לַעֲשׂוֹת לְהַקְבִּ"ה, וְלִהְיֵיל
אֵת עִם יִשְׂרָאֵל מִכָּל הַצְּרוֹת בְּלַמְדוֹ זֹהַר
הַקְּדוּשׁ דְּף הַיּוֹמִי דְּקָה אַחַת עִם הַצְּבוֹר.

תְּפִילָּה קֶצֶרָה לְאוֹמְרָה קֶדָם הַלִּימוּד:

לְשֵׁם יְהוּד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתָּיהָ, בְּדַחֲלוֹ
וְרַחֲמוֹ, וְרַחֲמוֹ וְדַחֲלוֹ, לִיחְדָּא שֵׁם יו"ד ק"י
בְּנֹא"ו ק"י לְאַקְמָא שְׂכִינְתָּהּ מַעֲפָרָא, וְלַעֲלוֹ
שְׂכִינַת עוֹנָג אִם הַבְּנִים שְׂמַחָה, עַל יְדֵי הַהוּא
טְמִיר וְנִעְלַם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הַרִינִי מִקְשָׁר
עֲצָמֵי בְּלִימוּד הַקְּדוּשׁ הַהוּא לְנִשְׁמַת כָּל הַתְּנַאִים
הַצְּדִיקִים הַתְּנוּבִים בְּזוֹהַר הַקְּדוּשׁ וּבְרֵאשֵׁם
הַתְּנַא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאי וְרַבִּי אֶלְעָזָר
בְּנֵי, לְמַעַן שְׁמוֹ בְּרַחֲמֵהּ לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ
וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹן בְּרַחֲמֵי, וּבְהַדְרִין סִפְרָא סִפְרָא הַהַרְרָה,
יִפְקוּן יִשְׂרָאֵל מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי. יְרָאָה אֵל עַבְדֶּיךָ
פְּעִלָּה וְהַדְרָךְ עַל בְּנֵיהֶם.

יְהִי נַעַם אֲדָנֵי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדִינֵנוּ פּוֹנְנָה
עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדִינֵנוּ כּוֹנְנָה. [ב' פְּעָמִים], (סוֹד ה')

לימודו בכל יום מחוברת זו שבידכם,
וכך תזכו לסיים את כל ספר הזוהר הקדוש
בדקה בלבד

נשיא ארגון "מפעל הזוהר העולמי"

מחברים של
למעלה מאלף ספרים

מפעל הזוהר העולמי

סניף בת ים רח' בר יהודה 50, בת ים

ha-zohar.net • allzohar.com • ha-zohar.com • ha-zohar.info •
dzss.org • dafzoharyomi.com • dailyzohar.com • unityzohar.com

ט"ו 580454064

גדולי הדור בסקו! תרמו למפעל הזוהר העולמי (ישירות לרפוס) והיו שותפים להצלת עם ישראל
על ידי חלוקת דפי הזוהר היומני ספרים ועלונים חנים על: 0527651911 - www.ha-zohar.info

ולנו בתענית, ולמחרת השכימו ועלו להר סיני, והיו בוכים לקראת משה, ומשה היה בוכה לקראתם, עד שעלתה בכייתם וצעקתם לפני הקדוש ברוך הוא, ונתגלגלו רחמיו וקבל אותם בתשובה וכו' וכו', ומחל להם חטא העגל, ונצטוו על מעשה משכן, והנה על ידי בכייתם וחרטה שלהם נתגרשו כח טומאתם מפנימיותם, וכדי לגרש כח טומאתם מחיצוניותם - על ידי חבילות של מצוות, וחטא שלהם היה

זה ומבדילין בתפלה ומבדילין על הכוס הם פורחים מהם והולכים אל המדבר (ח"א י"ד).

(ג) כיון שיוצא השבת כל כחות הסט"א משוטטים והולכים בעולם ואש הגיהנם מתחיל ללהט (ח"א מ"ח).

(ד) בשעה שישראל אומרים ויהי נועם במוצאי שבת כל הרשעים שבגיהנם אומרים אשריכם ישראל (ח"ב ר"ז).

(ה) שבת שמא דקוב"ה כמבואר בזוה"ק שמות פ"ח. ועד כאן אסור להזכירו במקום שאסור לדבר ד"ת, וידעתי ממדקדקים במעשיהם שנוזהרו להזכיר שם שבת ללא צורך בני יששכר מאמר א אות א).

(ו) בס רוח חיים (להרמח"פ זצ"ל) סימן פ"ד דלפמ"ש הרב חסל"א דלפי הזוה"ק הנ"ל גם שבת אין לומר במקום מטונף, לפי"ז צ"ל שב"א במקום שב"ת, ואי"ה מעתה אהיה נזהר גם בשם שבת לומר שבא בל"נ, עכ"ל (שד"ח פאה"ש כללים מערכת א סימן ק).

(ז) על ג' עבירות נשים מתות בשעת לידתן וכו' ועל שאין זהירות בהדלקת הנר (שבת ל"א).

(ח) השבת וע"ז כל אחת משתיהן שקולה כנגד שאר כל מצות שבתורה, והשבת היא האות שבין הקב"ה ובינינו לעולם לפיכך כל העובר על שאר המצות הרי הוא בכלל רשעי ישראל אבל המחלל שבת בפרהסיא הרי הוא כעובד ע"ז כנכרי לכל דבריהם (רמב"ם הלכות שבת פ"ז ה"ט).

שבת כהלכתו, וירא שמים יוצא ידי שניהם, מה שאפשר לקיים מצוות באותם איברים שחטא בהם - יקיים, ומה שאי אפשר לקיים - יתוקן על ידי שמירת שבת כהלכתו, ובזה יתבאר, מה שאמר בפרשת תשא: "אך את שבתותי תשמורו" - והוא ע"פ מ"ש בתנא דבי אליהו הובא ילקוט תשא, ותוכן הדברים הם, שכל ישראל התענו מראש חודש אלול ועד יום כפור - מ' יום, ויום אחרון, שכולם גזרו תענית

(י) המוציא בשבת מרה"י לרה"ר גרים לשכינתא למהוי תהו ובהו חשך ותהום (תק"ז תיקון ל' ע"ג).

(יא) מאן דמחלל שבת אינו משומר מהקב"ה (תק"ז בהקדמה י"ב).

(יב) המשקר בשבת כאילו משקר בכל התורה (ח"ב צ).

(יג) אלו שאין עושים תוספות לשבת ויום טוב אם הוא חכם חכמתו מסתלקת, ואם הוא עשיר עשרו מסתלק ממנו, והברכה נמנעת ממנו (תיקוני זוהר תיקון י"ט, ל"ח).

(יד) המתענה בשבת ראוי לקללה ועונש, אלא כיון שיושב בתענית לתעניתו קורעין לו גזר דינו (ח"ב ר"ז).

(טו) אוי לו לאדם שאינו משלים את הסעודות בשבת (ח"ב פ"ח).

(טז) כל האמונה בסעודת שבת מצוי (ח"ג רפ"ח).

(טז) הגורע מסעודת שבת עונשו גדול (ח"ב פ"ח).

(יז) הגורע חד סעודה בשבת מיתחזי פגומותא לעילא ומראה עצמו דלאו מבני היכלא דמלכא הוא, דלאו מזרעתא קדישא הוא ניהבין עליה חומרא דתלת מלין דינא דגיהנם (ח"ב פ"ח).

(יח) כששלחנו לא נסדר בתענוגים כראוי דוחים אותו אל הסט"א (ח"ב רנ"ב).

(יט) כיון שיוצא השבת כחות הסט"א יוצאין בחפזון ומשוטטים בעולם ורוצים לשלוט על עם ישראל, ולכך תקנו שיר של פגעים, וכיון שהם רואים את ישראל בתפלה ואומרים שיר

לטבילה זו מה שאמר הירושלמי: מעשה כריכה אחת, שנשבתה בין הגויים, וכשפדאיה הטבילה, על שהאכילה איסורים, הא קמן, מי שנאנס לעבירה צריך טבילה, ומכ"ש מי שחטא ברצון, קודם הטבילה יתקן המעוות, ואחר כך יתבודד בינו לבין עצמו, ויבקש רחמים מהקל יתברך שמו, שיעזרהו אל התשובה, וירכה בבכי, ויספיד ויאמר: "אוי לי! שעשיתי חטא פלוני, אוי לי! כמה נתחייבתי למלכו של עולם!"

כמו שמוכא ב"ראשית חכמה" פ"ב משער התשובה, נתן טעם לטבילה זו, כי כאשר האדם חוטא שורה עליו דיוקן הרע, וכפי חטאו כן יתלבש בו, ולכן בשובו צריך לפשוט מעליו רוח הטומאה הזה ולעזוב אותו עזיבה עולמית, וטוב לו שיכנס למקוה להפשיט מעליו הטומאה הזו.

ב"ה, בית שמש, יום ב' טבת זאת חנוכה התשע"ד.

אזהרה חמורה!!!

היות וידוע על מכשולות חמורות מאוד, שלצערינו ישנם שפלים טמאים המטמאים [גלגולים של דור המבול, (כידוע מהבעל שם טוב הקדוש)] את הילדים הטהורים באיסורים חמורים ונוראים בעת שהולכים לטבול במקוה, וכמו שנאמר על פרה אדומה ש"מטהרת את הטמאים ומטמאה את הטהורים", כך המקוה מטהרת את הטמאים, אך, לדאבונינו קורה מכשולות נוראות ואימות במקוואות, והטהורים יוצאים טמאים ח"ו, ובפרט שלא מלמדים את הילדים והנערים שצריך שמירת עינים במקווה וגם כי יזקין לא יסור ממנה רח"ל, על כן אנו אוסרים באיסור חמור לשלוח ילדים למקוה [מה גם שאינם צריכים טהרה כלל כי טהורים הם], עד גיל בר מצוה, וגם אם הולך עם אביו, [שאסור על פי שו"ע (אבן העזר סימן כ"ג סעיף ו')] ללכת אב עם בנו, ועוד אסרו

עבודה זרה, שהוא ככופר בכל התורה כולה אמר להם: "אך את שבתותי תשמורו", וכן עשה משה למחרת יום הכיפורים, כשהזהירם על מלאכת המשכן להראות להם שנמחל להם חטא העגל, הזהירם תיכף על שמירת שבת מטעם הנזכר.

פרק ט'

בו יבואר, שיטבול עצמו קודם וידוי: א. ובו יתבאר למה אין טהרה אלא במים. ב. ובו מבואר שצריך הבעל תשובה להיות שומע חרפתו ואינו משיב. ג. וצריך בעל תשובה, שישב את האחרים גם כן לעבודת השם יתברך.

טבילה לשם תשובה

זוה לשון "ברית אברהם": וראוי לטבול עצמו קודם וידוי לשם תשובה, וסמך

ג. כתב כף החיים לרבי חיים פלאגי זי"ע (סימן כז אות ט'), וז"ל: ואשריו לאדם דאינו מניח את בנו שילך לבית המרחץ ואפילו בערב שבת הוא לבדו, עד שיתמלא זקנו... דלפעמים יצא שכרו בהפסדו, ובכל פניות שהוא פונה הבן יהיה האב עין השגחתו עליו, ולא יעשה העלמת עין ממנו, עד שיתגדל ויתקדש... עד שיהא ראוי לסמוך עליו, עד שיאמרו, אשרי שזה ילד אשרי שזה גידל, עכ"ל.

ונעתיק כאן פסק הבד"ץ מזאת חנוכה תשע"ד:

בר"ץ בקשו צדק: ע"ש הפסוק: "בְּקִשׁוּ אֶת ה' כָּל עֲנֵי הָאָרֶץ אֲשֶׁר מִשְׁפָּטוֹ פִּעְלֵי בְּקִשׁוּ צְדָק בְּקִשׁוּ עֲנֹה אוֹלֵי תַפְתָּרוּ בְּיוֹם אֶף ה'" (צפניה ב' ג')

חברי הבד"ץ:

הרה"ג רבי שלום יהודה גראס שליט"א גאב"ד הרה"ג רבי שלמה יהודה שווייצער שליט"א אב"ד דרכי נועם ראב"ד

הרה"ג מאיר חיים שילה דומ"ץ

התגלע לרע וכל נגע בידי שמים שבא בעיר. הוא על פיהם שלא השגִיחו להסירו על פי פיוס בני אדם וע"י תפלה. ודומה כאלו על פיהם נעשה הריב והנגע, כיון שעליו הוא מוטל לדאוג על זה, והוא התרפה. וזהו דברי שלמה במשלי י"ח "דברי נרגן כמתלהמים והם ירדו חדרי בטן גם איש מתרפה במלאכתו אח הוא לבעל משחית". פירוש, האיש שמלאכתו להסיר דברי נרגן והוא התרפה. אח הוא להנרגן המשחית. משום זה עתה כשאירע אותה סיבה על הכהנים הלויים להתעסק... עכ"ל. - ובהעמק דבר (שמות פרק יג פסוק יג) ... דזה כלל גדול שמי שראוי להיות במעלה והוא מתרפה מזה, גרוע הוא ממי שאינו ראוי לכך. והרי הוא חבר לאיש משחית... וכן בת"ח כתיב שם, "ותשכח תורת אלהיך אשכח בניך גם אני". וכדאיתא ביומא דל"ח שגורם גלות לו ולבניו... עכ"ל.

וידוע שבשנים קדמוניות לא הלכו ילדים קטנים עד גיל בר מצוה למקוה. (ולא יכלו ללכת אפילו אם רצו שהמעיינות היו קפואים, והיה בכלל סכנה ללכת), ולצערינו בדורינו, במקום הקדוש הזה נכנס השטן במקוה, ושוחטים את הילדים בעבירות של דור המבול, והילדים סובלים כל חייהם ממשבר נפשי, ועולה הון תועפות להוריהם לרפאות אותם, אם בכלל, ויש מהם היוצאים לגמרי מן הדת רח"ל. וגם אם מצליחים להקים בית מתפרק רח"ל, ודי למבין בזאת. וגם למעלה מגיל בר מצוה, צריכים מאוד שמירה מעולה, להזהיר ולהיזהר שיהיה השגחה מעולה, "כי לתקוני שדרתיך ולא לעיוותי", וגם צריך להתקין מעגל סגור, כדי שיהיה לכל הפחות "מירתת", ואם אין השגחה מעולה ומעגל סגור, אסור להם בהחלט לילך למקוה, אפילו אחר הבר מצוה. והשי"ת יגדור פרצותינו ויאמר למלאך המשחית הרף, ולמזהיר ולנוהר שלומים תן כמי נהר.

ומקום אתנו להביא את דברי הזוה"ק בפרשת שמות (דף ג' ע"ב), המדבר מחומרת קדושתם של ישראל והחוב המוטל על גדולי הדור לעמוד על גביהם, וז"ל: [בלה"ק]: וְשִׁנְיֵנו שְׂאִין קְנָאָה לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא חוּץ מִקְנָאָה שֶׁל בְּרִית קְדוֹשׁ. שְׂהִיא בְּרִית שֶׁל הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ וְסוּד הָאֱמוּנָה. מַה קְתוּב? (במדבר כה) וַיְחַל הַעָם לְזַנוֹת אֶל בָּנוֹת מִזְרָאֵם. המשך בעלון הבא

בגמרא לרחוץ עם אביו ואחיו ובעל אמו ובעל אחותו (אגודה), או אחראי אחר, אין בזה פתרון לשמירת העינים וכל המסתעף.

ואל יאמר האדם שלום עלי נפשי, כי גם עליהם נאמר (משלי פרק יח ט) "גם מתרפה במלאכתו אֶח הוא לְבַעַל מְשַׁחִית", והיינו שמרפה ידי העוסקים ואין מחזק אותם, (וברשי" שם) גם מתרפה במלאכתו - פורש מן התורה והוא תלמיד חכם, לבעל משחית - לשטן, עכ"ל. כלומר שהגם שהוא תלמיד חכם כיון שפורש מצווי התורה - ובכלל זה "הוכח תוכיח את עמיתך" - חבר הוא לשטן.

ובמלבי"ם (שם - חלק באור העינין) גם מתרפה במלאכתו אח הוא לבעל משחית - מי שהוטל עליו לעשות מלאכה למלכות, ואחד בנה את הבנין והשחיתו, ואחד ישב ולא בנה כלל, עונש שניהם שוה, כי בין כך וכך לא בנו הבנין המוטל עליהם, והמתרפה ולא עשה הוא אח ודומה עם בעל המלאכה (ר"ל שעשאה) והשחית, וכן אין הבדל בין מי שעשה מצות ועשה עבירה שמכבה מצוה והשחית, ובין היושב ואינו עושה כלל לא מצוה ולא עבירה, ששניהם לא עשו את המוטל עליהם, ויל"פ שנמשך למטה מגדול עז שם ה', שם ה' הוא המגדל אשר בונים בני אדם, וזה מלאכתם המוטל עליהם להגדיל שם ה' ולבנות מקדשו, ויש בונה ומשחית ויש בלתי בונה כלל, ושניהם ענשם שוה, וזה ג"כ תשובה על צדיק ורע לו הנזכר למעלה, עכ"ל.

ובהעמק דבר (דברים פרק כא פסוק ה), כתב: "ונגשו הכהנים בני לוי", כבר ביארנו פשט זה היחס שהמה כהנים תלמיד חכם דוקא, וביאר הכתוב השייכות להכהנים ת"ח לאותו ענין. שני טעמים. א' "כי במ בחר" וגו' על כן ברכתם ברכה ותפלתם תפלה. ב' "ועל פיהם יהיה כל ריב", שבין אדם לחבירו, "וכל נגע". עונשי שמים. היינו שהכהנים שומרים תורה כל מילי דמתא עלייהו רמיא. כדאי' במועד קטן (דף ג.) צורבא מרבנן דאיכא דמתא כל מילי דמתא עליה רמיא. וא"כ כל מקרה שבא בעיר שאינו מצוי כ"כ עליהם חל העונש וכדאי' במכות (ד"א א) שהיה להם להתפלל [עיי"ש עובדא דריב"ל]. וה"נ ביאר המקרא דכל ריב שלא ניטש טרם